

WYROK ZAOCZNY

W IMIENIU RZECZPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 sierpnia 2015 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk -Północ w Gdańsku, Wydział I Cywilny

w składzie :

Przewodniczący SSR Agnieszka Piotrowska

Protokolant staż. Anna Bohm Staniszevska

po rozpoznaniu w dniu 25 sierpnia 2015 roku

sprawy z powództwa (...) (...) (...) z siedzibą w W.

przeciwko E. W.

o zapłatę

oddala powództwo.

UZASADNIENIE

Powód (...) (...) (...) w W. w pozwie skierowanym przeciwko pozwanej E. W. domagał się zasądzenia kwoty 21.742,25 zł wraz z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy lombardowej (...) od kwoty 10.689,68 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz ustawowymi odsetkami od kwoty 11.052,57 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, a także kosztów postępowania w kwocie 3.505 zł, w tym 2.400 zł kosztów zastępstwa procesowego, wraz z innymi kosztami, do których uiszczenia powód został wezwany przez Sąd.

W uzasadnieniu powód wskazał, że pozwana zawarła z (...) Bank S. A., w dniu 16 marca 2009 r., umowę o kredyt detaliczny, z której się nie wywiązała. W dniu 28 sierpnia 2014 roku powód nabył w drodze cesji od (...) Bank S. A. (następcy prawnego (...) Banku S. A.) wierzytelność przysługującą przeciwko pozwanej, na którą składają się: należność główna w kwocie 10.689,68 zł, odsetki karne naliczone przez Bank na dzień 31. 07. 2014 r. w kwocie 9.289,89 zł, odsetki umowne naliczone przez poprzedniego wierzyciela w kwocie 3.947,33 zł i odsetki karne stanowiące czterokrotność stopy lombardowej (...) naliczone od kwoty niespłaconego kapitału od dnia 1. 08. 2014 r. do dnia poprzedzającego dzień wniesienia pozwu – w kwocie 4.815,35 zł. Powód poinformował pozwaną o dokonaniu przelewu wierzytelności i wezwał pozwaną do zapłaty, jednak wezwanie to pozostało bezskuteczne.

Pozwana nie ustosunkowała się do twierdzeń powoda.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 16 marca 2009 roku E. W. zawarła z (...) Bank S.A. w K. umowę kredytu nr (...).

(dowód: umowa nr (...) 03. 2009 r. – k. 27-30)

W dniu 28 sierpnia 2014 roku pomiędzy (...) Bank S. A. w W. a (...) (...) (...) w W. została zawarta umowa przelewu wierzytelności nr (...), której przedmiotem była sprzedaż (...) przysługujących (...) Bank S. A. z tytułu zawartych umów kredytu, na rzecz (...) (...) (...) w W..

(dowód: wyciąg z umowy z dnia 28. 08. 2014 r. wraz z załącznikiem – k. 9-15)

Sąd zważył, co następuje:

W pierwszej kolejności podkreślenia wymaga, iż pozwana, której prawidłowo doręczono odpis pozwu wraz z załącznikami oraz zawiadomieniem o terminie rozprawy, poprzez podwójną awizację, nie wniosła odpowiedzi na pozew, nie stawiała się na wyznaczony termin rozprawy i w żaden sposób nie odniosła się do twierdzeń strony przeciwnej. Należy zatem stwierdzić, iż zachodziły warunki do wydania wyroku zaocznego na podstawie art. 339 § 1 k.p.c.

Zgodnie zatem z treścią art. 339 § 2 k.p.c. w tym wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

Zgodnie z treścią art. 509 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew). Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa w szczególności roszczenie o zaległe odsetki.

Sąd powziął uzasadnioną wątpliwość co do faktu skutecznego przejścia uprawnień (...) Bank S. A. w W. wynikających z umowy kredytowej z dnia 16 marca 2009 roku na (...) (...) (...) (...) w W., z uwagi na rozbieżność twierdzeń powoda w tym zakresie z treścią załączników dołączonych do pozwu. Wobec powzięcia wątpliwości co do tych twierdzeń, Sąd przeprowadził postępowanie dowodowe.

Sąd ustalił stan faktyczny w przedmiotowej sprawie na podstawie dokumentów załączonych do akt sprawy. W ocenie Sądu nie było podstaw, aby zakwestionować prawdziwość i autentyczność przedłożonych dokumentów, wobec czego Sąd uznał je za wiarygodny materiał dowodowy i uczynił podstawą ustaleń faktycznych w przedmiotowej sprawie. Na podstawie tych dokumentów Sąd ustalił fakt zawarcia umowy o kredyt pomiędzy E. W. a (...) Bank S. A. w K. oraz umowy sprzedaży wierzytelności pomiędzy (...) Bank S. A. w W. a Agio Wierzytelności (...) (...) w W..

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Jakkolwiek wątpliwości nie budzi, że pozwana zawarła umowę kredytową z (...) Bank S. A. w K., to podkreślić należy, iż z przedłożonych przez powoda dokumentów nie wynika, by umowa przelewu wierzytelności między (...) Bank S. A. w W. a powodem obejmowała wierzytelność z zawartej umowy kredytowej pomiędzy pozwaną E. W. a (...) Bank S. A. w K..

Powód przedłożył wyciąg z umowy przelewu wierzytelności z dnia 28 sierpnia 2014 r., wraz z załącznikiem nr 1. W § 3 ust. 3 umowy określono, że szczegółowe zestawienie wierzytelności objętych umową zostało zawarte w tymże załączniku. W przedłożonej do akt sprawy kopii owego załącznika zasłonięte zostały dane dotyczące wszystkich wierzytelności z wyjątkiem jednej, przysługującej bankowi na podstawie umowy z dnia 19 listopada 2008 r. w stosunku do D. W., zamieszkałej w R.. Niewątpliwie nie jest to osoba tożsama z pozwaną, bowiem różni ją od niej imię, adres zamieszkania i nr PESEL. Ponadto, wskazana w załączniku nr 1 umowa kredytu zawarta została w innej dacie, niż umowa pomiędzy pozwaną E. W. a (...) Bank S. A. w K..

Tym samym należy uznać, że powód nie wykazał, by wierzytelność przysługująca (...) Bank S. A. w K. od pozwanej była przedmiotem umowy przelewu wierzytelności pomiędzy bankiem a powodem.

Wobec niewykazania, że wierzytelność wobec pozwanej skutecznie przeszła na rzecz powoda (...) (...) (...) w W., Sąd oddalił powództwo, o czym orzekł w sentencji wyroku.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...).